

Velikonoční přechod Slovenského ráje

35. ročník 2. – 6. 4 2015

Cestovní zpráva

Letošního posledního ročníku Velikonočního přechodu se zúčastnilo 47 lidí z celé republiky. Většina (asi 30 lidí) přijela auty, ostatní vlakem.

Hned časně ráno byly vidět zcela excelentně Vysoké Tatry. Po prezentaci u campu na Podlesku, nikoliv na Ranči, který byl bohužel zavřený jsme se vydali roklinou Suchá Belá. Po sněhu nebylo ani památky, ale bylo podstatně více vody, jak poslední roky. Nad Okénkovým vodopádem začal být sníh a na dřevěných žebřících poměrně dost kluzko. Na vrcholu u nové autobusové zastávky jsme se rozdělili a někteří pokračovali Malým Kyselem a náhradní trasou Kysel na Kláškorisko. Odpoledne začalo sněžit a do večera napadlo asi 25 cm nového sněhu.

Druhý den ráno se účastníci rozdělili do dvou základních skupin, dle propozic, přičemž ty se ještě dále na trasách rozštěpily na rychlejší a pomalejší skupiny. V důsledku nočního mrazu a krásného slunečného počasí se hlavně dřevěné vodorovné a šikmé žebříky, které byly často pod sněhem nebo ledem staly docela hodně klouzavé, což dost zpomalovalo rychlost pohybu. Přesto byl i po některých úpravách absolvován celý program tak, jak byl rozepsaný v propozicích. Byly projity všechny rokliny, včetně Prielomu Hornádu a někteří prošli i dlouhou trasu na Havraniu skalu a Malý Sokol. Počasí bylo v noci docela mrazivé. Během všech dní svítilo sluníčko a vždycky přešla nějaká sněhová přeháňka. Bohužel nad Tatrými se držely většinu času mraky až na pondělí, jinak byla většinou i docela slušná viditelnost.

Panovala dobrá a velmi přátelská nálada podpořená také výborným jídlem na Kláštorisku, případně v dalších hospůdkách, například na Píle nebo Čingově v bufetu Ihla. Po večerech jsme si promítali obrázky a videa z minulých dvou ročníků a z podzimního setkání s grilováním jehněte ve Velkých Karlovicích v říjnu loňského roku. Petr Pavlačík přispěl záběry ze své cesty do Kyrgyzstánu. Hodně a dlouho se zpívalo, podstatně víc než v několika minulých ročnících, především díky velké vstřícnosti personálu.

Závěrečná, dnes už tradiční koupačka ve Vrbově opět neměla chybu. Cesta zpět byla chvílemi tradiční horor, zvláště v místě ukončení dálnice před Ružomberokem u Ivachnové. Dále pak zcela nepochopitelně mezi Súčany a Vrútkami, kde se spíše nejelo, jak jelo.

Celkově hodnotím akci opět jako velmi vydařenou. Není vyloučeno, že ustoupím požadavkům účastníků a ještě nějaký ten ročník přidám. Bude ovšem velmi záležet na mém konkrétním zdravotním stavu a také na tom, jak se vykrystalizuje velmi nepříjemná situace s vlastnickými vztahy ohledně Kláštoriska. V případě nových nájemců je toto zcela vyloučeno.